

دیدگاه

شماره: ۴۱۰	موضوع: ضرورت ایجاد بنادر خشک در کشور
تاریخ: ۹۱/۱۲/۰۲	

تهیه و تنظیم: **مجتبی سلیمانی سدهی؛ نادر غفاری نسب؛ الناز میانداوآبچی**

توضیح اجمالی:

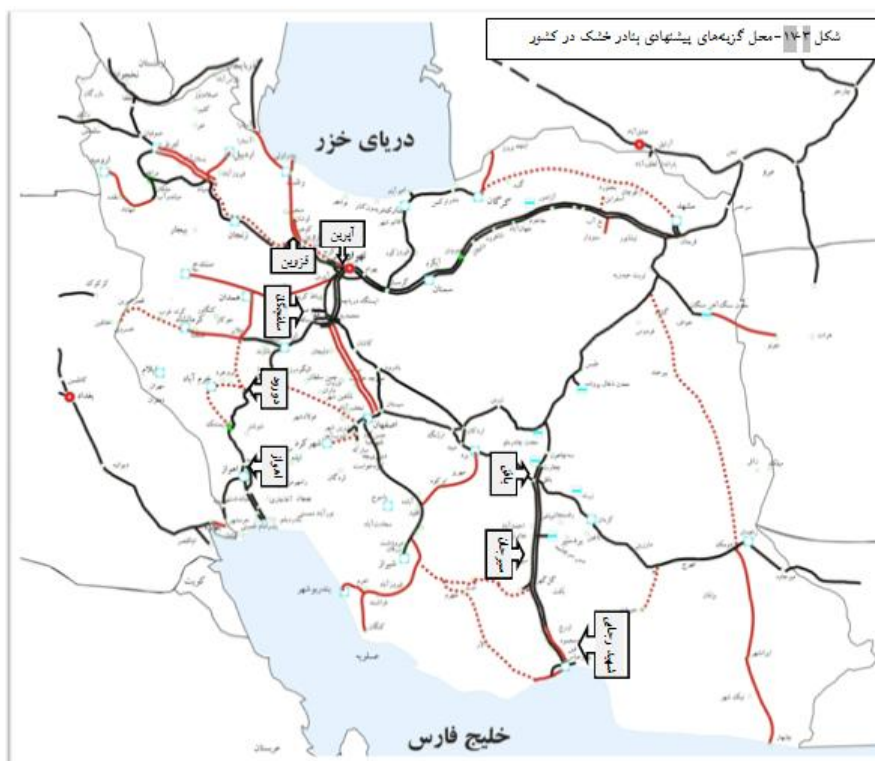
در ادامه سلسله دیدگاه‌های حاصل از طرح پژوهشی «ندوین سند راهبردی توسعه زیرساخت‌های تجاری در کشور»، در این دیدگاه، ضرورت ایجاد بنادر خشک در کشور و مکانیابی آن بررسی شده است.

بنادر خشک پایانه‌های درون مرزی هستند که بصورت مستقیم و از طریق تجهیزات و تسهیلات حمل و نقل با ظرفیت بالا به بنادر دریایی متصل بوده و مشتریان می‌توانند محموله‌های استاندارد شده کالای خود را (کانتینر و غیره) همانند شرایط موجود در بنادر دریایی ارسال و دریافت کنند. بنادر خشک می‌توانند هم در سطوح ملی و هم در سطوح بین‌المللی (هم واردات و هم صادرات) فعالیت کنند. همچنین بنادر خشک را می‌توان از لحاظ فاصله از بندر دریایی مربوطه به سه دسته تقسیم نمود: بنادر خشک دوردست، بنادر خشک نزدیک، بنادر خشک در فاصله متوسط.

مهمترین مشخصه‌های چنین مراکزی عبارتند از: اتصال مستقیم به بنادر از طریق خطوط ریلی، ارتباطات حمل و نقل چند وجهی با ظرفیت‌های بالا، قابلیت دسترسی به خدمات ارائه شده در بنادر دریایی.

نکات کلیدی:

- مکان‌های پیشنهادی برای ایجاد بنادر خشک عبارتست از: آپرین، سلفچگان، حاشیه اهواز، حاشیه قزوین، سیرجان، پسرکرانه بندر شهید رجایی، بافق، دورود.

- از بین مکان‌های پیشنهادی، در مرحله اول ایجاد ۳ بندر خشک در استان‌های تهران (آپرین)، لرستان (دورود) و یزد (بافتک) برای ارتباط با بندر شهید رجایی، چابهار و امام خمینی پیشنهاد می‌شود.

تأیید رئیس موسسه:

تأیید رئیس گروه مشاوران: